

OBAVIJESTI

Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 16. 04.	Svagdan 2. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 17. 04.	Svagdan 2. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 18. 04.	Svagdan 2. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 19. 04.	Svagdan 2. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 20. 04.	Svagdan 2. vazmenog tjedna	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 21. 04.	Sv. Anselmo b. i n.	u 9,00 i u 17,00 sati
Nedjelja 22. 04.	3. VAZMENA NEDJELJA	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- Večeras je susret obiteljske zajednice u 20,00 sati.
- Sutra, ponedjeljak, uz redovne sv. mise je i hodočasnička u 12,00 sati.
- U srijedu, poslije večernje mise je susret Schönstatskog pokreta.
- U subotu je sv. Misa u 9,00 sati u kapeli sv. Josipa, a popodne je sv. Misa u župnoj crkvi u 17,00 sati sa vjenčanjem.
- Slijedeće nedjelje susret roditelja pripravnika na Prvu svetu pričest.

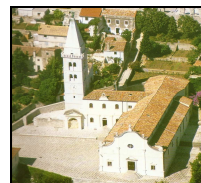
Tjedni redoviti susreti ili vjeronauci:

- Za Prvu pričest u utorak u 16,00 sati.
- Mali anđeli u utorak u 16,15 sati.
- Za 3. razr. ponedjeljak u 16,00 sati, za 4. razr. u četvrtak u 16,00 sati; za 5. razr. četvrtak u 17,00 sati; za 6. razr. utorak u 15,15 sati; za 7. razr. ponedjeljak u 17,30 sati.
- Za Krizmu u petak: za 1. grupu u 16,00 sati, a za 2. grupu u 17,00 sati.
- Za mlade u petak u 19,30 sati.

- Tisak: Glas koncila, Živo vrelo.

U crkvi sv. Nikole su sv. mise u srijedu u 8,00 sati, a ostale dane u 18,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

15. travnja 2012.

Broj: 184

2. VAZMENA NEDJELJA NEDJELJA BOŽANSKOG MILOSRĐA

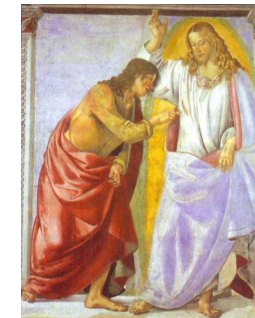
Današnja čitanja

Prvo čitanje: Dj 4,32. 35

Drugo čitanje: 1Iv 5,1-6

Evangelje: Iv 20, 19-31

Uvečer toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: "Mir vama!" To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: "Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas." To rekavši, dahne u njih i kaže im: "Primito Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im." Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina!" On im odvrati: "Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati." I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: "Mir vama!" Zatim će Tomi: "Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran." Odgovori mu Toma: "Gospodin moj i Bog moj!" Reče mu Isus: "Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!" Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

BUDI ONO ŠTO JESI

Ne poželimo li ponekad da možemo biti negdje drugdje a ne tamo gdje jesmo, ili pak netko drugi, a ne oni koji jesmo? Naginjemo tome da sebe uvijek iznova uspoređujemo s drugima, a pitamo se zašto nismo toliko bogati, tako inteligentni, toliko skromni, tako velikodušni ili toliko pobožni i tako dobri vjernici kao ovaj ili onaj. Takva uspoređivanja bude osjećaj krivnje, stida i zavisti.

Vrlo je važno prepoznati da je ono, na što smo pozvani, skriveno u onome što smo i tko smo. Mi smo jedinstvena, nezamjenjiva ljudska bića. Svaki je pojedinac pozvan ostvariti u svome životu nešto što inače ne može nitko drugi, i to ostvariti u konkretnoj situaciji ovdje i sada.

Uspoređivanjem jesmo li bolji ili pak gori od drugih nikad nećemo ostvariti svoje zvanje. Dovoljno smo dobri da učinimo ono što nam je naloženo činiti. Budi ono što jesi!

Henri J. M. Nouwen

Susret u zračnoj luci

Drugi mi svećenici svjedoče kako se njima to događa daleko češće. No, i tripot je više negoli dovoljno. Svaki sam puta bio toliko potresen i gotovo me svladala mučnina.

Bilo je to prošloga petka ... Upravo sam bio stigao u zračnu luku Denver, gdje sam trebao održati nagovor na vrlo popularnom godišnjem skupu "Živimo našu katoličku vjeru". Dok sam, zajedno s drugima, čekao na elektronski vlak da me odveze do terminala, pristupio mi je čovjek koji je mogao biti negdje u srednjim četrdesetima, koji je također čekao na vlak.

- Jeste li Vi katolički svećenik? - uljudno je upitao.

- Dakako. Drago mi je!" - odgovorio sam i pružio mu ruku.

No, on je to zanemario. - Odgojen sam u katoličkoj vjeri. - nastavio je.

Te su riječi inače gotovo redovito nagovještaj udarca koji će uslijediti, ali nikako nisam bio spreman za nemilu težinu riječi što su uslijedi le.

- Ali sada, kao otac dvojice dječaka, ne mogu pogledati u Vas, ili kojega drugoga svećenika, a da smjesta ne pomislim na spolno zlostavljanje.

Kako reagirati? Izderati se na nj? Potjerati ga? Ispričati se? Dati mu za pravo? Izraziti razumijevanje? Moram priznati kako su mi sve ove reakcije redom prošle kroz glavu dok sam posrtao od srama i srdžbe pod težinom rane koju mi je bio zadao svojim teškim riječima. Oporavivši se toliko da sam mogao nešto progovoriti, uzvratilo sam: - Žao mi je što tako mislite. Međutim, dopustite mi upitati Vas, pomislite li smjesta na spolno zlostavljanje i kada ugledate rabina ili pastora?

- Nipošto! - odvratio je kroz stisnute zube dok smo se ukrcavali u vlak.

- A kada vidite trenera, vođu izviđača, usvojitelja, socijalnog radnika, ili pak liječnika? - nastavio sam.

- Jasno da ne! - odgovorio je. - Kakve sad, pak, to ima veze?

- Ima itekako - odgovorio sam - jer svako od navedenih zanimanja prati jednako visok postotak spolnog zlostavljanja kao i u svećenika, ukoliko ne i viši. - Možda i jest tako - uzvratilo on - ali Crkva je jedina ustanova koja je znala da se to događa, a nije ništa poduzela, već je te izopačene ljude samo razmještala uokolo.

- Očito nikada niste čitali statističke podatke za nastavnike u osnovnim školama. - primijetio sam. - Samo u New Yorku, odakle dolazim, stručnjaci tvrde kako je stupanj spolnog zlostavljanja među nastavnicima osnovnih škola deset puta veći negoli kod svećenika pa se i te zlostavljače samo 'razmješta uokolo'. (Da sam u to vrijeme bio upoznat s viješću u *New York Timesu* od prošle nedjelje o visokom broju zlostavljanja najbepomoćnijih u državnim prihvatilištima, pri čemu bi dokazane zlostavljače jednostavno samo premjestili u drugo prihvatilište, svakako bih bio i to spomenuo.) Na to nije ništa rekao i ja sam nastavio s iznošenjem podataka.

- Oprostite mi što sam tako izravan, no i Vi ste sa mnom bili jako izravni, pa mi dopustite sljedeće pitanje: kada se pogledate u ogledalo, vidite li u njemu spolnoga zlostavljača?

Sada je on ostao jednako zapanjen kao i ja pred svega nekoliko minuta.

- Kako to mislite?

- Nažalost, - odgovorih - studije pokazuju kako su spolno zlostavljana djeca najčešće žrtve svojih vlastitih očeva ili drugih članova obitelji.

Shvatio sam da je rasprave bilo dosta, jer je čovjek ostao zaprepašten. Stoga sam pokušao smiriti stvari.

- Ovako ćemo: kada Vas pogledam, neću u Vama gledati spolnog zlostavljača i bio bih Vam zahvalan kada biste i Vi to isto učinili za mene.

Vlak nas je dovezao do mjesta preuzimanja prtljage i zajedno smo izašli.

- Zašto onda slušamo samo takvu prljavštinu o vašim svećenicima? - upitao je, zamislivši se malo više nad čitavim tim problemom.

- I mi svećenici pitamo se to isto. Ako Vas zanima, mogu Vam ponuditi nekoliko objašnjenja.

Kimnuo je glavom dok smo polako nastavili hodati prema traci za prtljagu.

- Kao prvo - nastavio sam - mi svećenici zaslužujemo da nas se strože prati, jer ljudi u nas imaju više povjerenja, budući da se usuđujemo tvrditi kako zastupamo samog Boga. Stoga, kada to učini jedan od nas, pa makar to bio slučaj i sa sasvim malim brojem naših pripadnika, daleko je stravičnije. Potom, bojim se kako je puno onih koji ne ljube Crkvu pa nas svim srcem žele uništiti, a upravo nas time najradije šiba ju do u beskonačnost. Na koncu, kao treće, teško mi je to izgovoriti - zaključio sam - no tužeći Katoličku crkvu može se zaraditi puno novaca, dok to nikako nije slučaj s bilo kojom od ostalih skupina što sam ih prethodno spomenuo. U međuvremenu smo obojica već bili preuzeli prtljagu i uputili se prema vratima. On mi je tada pružio ruku, onu istu ruku koju mi je bio uskratio prije pet minuta dok sam mu pružao svoju i napokon smo se rukovali. - Hvala. Drago mi je što sam Vas upoznao. Na trenutak je zastao: - Znate, sjećam se sjajnih svećenika što sam ih poznao kao dijete. I sada, budući da radim na Sveučilištu Regis, poznajem neke uistinu Bogu predane isusovce. Ne bih vas smio sve osuđivati radi stravičnih grijeha nekolicine među vama.

- Hvala - odvratioh uz osmijeh. Pretpostavljam kako smo uspjeli izgledati sve nesuglasice, budući da je, odlazeći, dodao: - Dugujem Vam makar šalu ... 'Što se dogodi kada ne možete platiti svome egzorcistu?

- Nemam pojma - odgovorio sam. - *Zapljeni* Vam oslobođenje!

Razišli smo se, srdačno se nasmijavši. Unatoč sretnom svršetku, još sam uvijek drhtao ... gotovo da sam imao osjećaj kako mi je potreban egzorcizam koji bi oslobodio moju potresenu dušu, jer sam se morao ponovno suočiti s užasom što ga je ta žalosna činjenica prouzročila žrtvama i njihovim obiteljima, našim katoličkim vjernicima - poput čovjeka što sam ga netom bio sreo - i nama svećenicima.

(<http://blog.archny.org>)

Ovo što se dogodilo mons. Timothy Dolan, nadbiskupu New Yorka dogodilo se i meni, župniku Malog Lošinja. Stoga potičem vas da pročitate i zaključite sami!